

הכיפה הסרוגה

כיום אני רואה הרבה חובשי כיפה במסגרת השירות הצבאי, במיוחד בקרב המפקדים. זוהי ברכה. מדובר בחבורה נפלאה של אנשים ערכיים עם מוטיבציה גבוהה. אנשי הכיפות הסרוגות מבנים היטב ששירות המדינה זה חלק מהמציאות הישראלית במדינת ישראל. אני גאה לראותם בתפקידי פיקוד גבוהים ובטוח שיבוא יום ויהיה רמטכ"ל דת, אולי לא בסבב הבא ולא אחריו אבל זה יקרה. זה חייב לקרות.

שוויון בנטל

אני חושב שכל אדם אזרחי צריך לשרת בצה"ל. ומבין שתלמידי הישיבות צריכים לשרת מעט פחות. אני לא מקבל מצב שבו אדם לא משרת את המדינה והמדינה משרתת אותו. אין מצב כזה ואין לאפשר מצב זה. צריך למצוא איזון המאפשר את השילוב של שירות צבאי עם לימוד תורה בישיבות. לא יכול להיות ולא ייתכן שיש חבורה של פראירים שמשרתים, עוזבים בית, משפחה ועבודה ונקראים לדגל ונושאים לבדם בנטל. למה כל הנטל צריך להיות על הכתפיים של אותה חבורה נפלאה, מלח הארץ? הממשלה מנסה למצוא פתרון מאוזן וצריכה להמשיך ולפעול כדי שהנטל יתחלק בין כולם. מה שהממשלה מציעה זה בבחינת בית הלל. היא משאירה את יחיד סגולה ועילויים להמשיך לימוד התורה כאשר שאר החברים לספסל הלימודים יתגייסו ויתרמו לעם ולמדינה.

זיכרון חזק

זה היה ביום שלישי בבוקר, מולנו התייצבו 160 טנקים סורים ואנחנו היינו בסה"כ 12-14 טנקים ישראלים. מצאתי את עצמי מול 4 טנקים סורים במרחק 25 מטר בלבד והצלחתי להשמיד אותם. מיד לאחר מכן הייתי צריך להנהיג את ההסתערות כנגד הטנקים הסורים. ברגע שהתחלנו לפגוע בהם הבנתי שאנחנו במפנה ובדרך לניצחון. ממצב של כמעט שהמערכת שלנו נשברה כולה, התגברנו והצלחנו לסגור אותם...

מורשת

למורשת יש חשיבות רבה. כתוב בתהילים: "דור לדור יביע אומה..." וחייבים לספר על יציאת מצרים. ואותו הדבר עם מלחמות ישראל - חייבים לספר את מה שקרה. צריך להכין את דור ההמשך להתמודדות עם אותם סכנות. אני עוסק בהנחלת המורשת ומשקיע בכך רבות. בפרויקט 'עקבות לוחמים' אנחנו מדי שנה מעלים למת הגולן 40,000 תלמידי כיתות י"ב ומנסים להנחיל את המורשת.

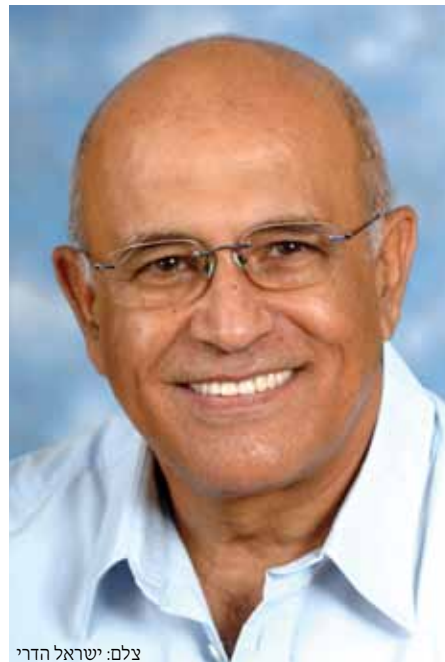
נוער 2013

אני חושב שהנוער הוא טוב. הנוער של היום חייב מנהיגות שתיתן כיוון שתתווה דרך. בעולם שבו אנו חיים חייבים וצריך להציב לנוער אתגרים, מטרות ולתת דוגמה אישית. הנוער מבין שהוא מתגייס בצו השליחות ובצו הנתינה למען המדינה. יש רעל בקרב המתגייסים והעובדה לכך שאם בחטיבת גולני יש חמישה מתמודדים על מקום אחד אז מבחינתי זה ימות המשיח.

אופטימיות זהירה

אני מאמין למדינה להיות חזקה מול האתגרים שעומדים לפתחה, שחילי צה"ל רק מעצם נוכחותם ימנעו מלחמה. אני מתפלל שכל החיילים יחזרו הביתה בשלום. וברמה האישית, להמשיך ליצור, לעבוד ולהמשיך לפעול למען העם והמדינה.

נס ציונה < אורט יפו < מ"פ במלחמת ששת הימים < מג"ד 'עוז 77' במלחמת יוה"כ < תא"ל במיל' < חבר כנסת < שר לביטחון פנים < יו"ר האגודה למען החייל

צלם: ישראל הדרי

השבוע נפגשנו עם גיבור ישראל תא"ל במיל' אביגדור קהלני יו"ר האגודה למען החייל ושוחחנו איתו על הקרב של חיים ומוות ב'עמק הבכא', התחושה של מעטים מול רבים, העיטורים שקיבל, תרומת אנשי הכיפות הסרוגות לצה"ל, חשיבותה של המורשת, האתגרים שצריך להציב לנוער בימינו, חשיבות התרומה של האזרחים למדינה וסיימו באופטימיות זהירה ובתפילה

קהלני כמפקד במלחמת יוה"כ

רקע נולדתי בנס ציונה וגדלתי עם 4 אחים ואחות. אחי נהרג במלחמת יו"כ, עמנואל. גדלתי ולמדתי בנס ציונה. בוגר אורט יפו. הייתי מיועד ללמוד מכניקה עדינה ובסופו של דבר לאחר השירות הצבאי הסדיר פתחתי בקריירה צבאית בקבע. גדלתי בבית מאוד מסורתי, מדי יום שישי ושבת היינו הולכים לבית כנסת. אבי אפילו ניהל את בית כנסת בתקופה מסוימת. בהיבט הכלכלי, בקושי גמרנו את השבוע, לא את החודש. אך יחד עם זאת לא הרגשנו שחסר דבר. היה לנו בית חם עם הרבה חום ואהבה. התגייסתי לשריון הפכתי למ"מ, במלחמת ששת הימים שמשתי כמ"פ ונפצעתי. ביו"כ הייתי מג"ד עוז 77 מח"ט 7 ומפקד 3 אוגדות. השתחררתי בדרגת תא"ל, הייתי ח"כ ושר לביטחון פנים. ויו"ר האגודה למען החייל.

עמק הבכא

זה קרב של חיים ומוות שהתרחש ביוה"כ. זה היה קרב שנפלו הרבה מלוחמי ונפצעו רבים. זה היה קרב שסימל את היכולת לעצור את הסורים שם עצרנו אותם. כשאני מגיע אני נוגע בשמות של הלוחמים באנדרטה וזה מחזיר אותי לרגעים של המלחמה. יש התרגשות מסוימת בכל פעם שאני מבקר שם.

גבורה יהודית

מי שמתגבר על הפחד, הופך להיות גיבור. יהודי שמבין את החשיבות כלפי עם ישראל והנכונות לתת מגופו ונפשו למען העם היהודי. יש הרבה גיבורים. הגיבור שלי והמודל שלי לחיקוי היה הלוחם האגדי מאיר הר ציון, שבאומץ ליבו ובתעוזה של עשה דברים לבד שלפניו מעולם לא עשו. הר ציון עבר את הגבול לבדו ופעל, הוביל חיילים ללחימה. קראתי את סיפורו בשקיקה וללא ספק הוא עבורי מודל לחיקוי.

מעטים מול רבים

בקרוב ב עמק הבכא היינו ממש מעטים מול רבים. היינו ביחס של שמונה טנקים סורים מול טנקי ישראלי אחד. ולכן הניצחון היה כביר כל כך. במהלכו של הקרב הרגשנו שכל עם ישראל מסתכל עלינו ותולה בנו תקווה, ואנחנו הלוחמים עשינו כל שביכולתנו כדי לא לאכזב אותו. אני זוכר שהרגשתי באופן אישי באותו הקרב את הכובד של העם היהודי המונח על כתפיו. ללא ספק מדובר היה בנס. ובזכות רוח הלוחמים שהייתה חזקה ניצחנו.

עיטורים

במהלך שירותי הצבאי זכיתי לקבל שני עיטורים. העיטור הראשון שקיבלתי היה עיטור המופת, על כך שבמלחמת ששת הימים הייתי בפועל הטנק הראשון שחצה את הגבול למצרים. העיטור ניתן לי על מנהיגות ואומץ בשדה הקרב. העיטור השני שקיבלתי היה עיטור הגבורה, על קרב הגבורה שלחמנו בעמק הבכא ובכך גרמנו לבלילת הסורים.

קשר לוחמים

אני בקשר הדוק עם המפקדים ששירתו איתי. אני בקשר עם החיילים ונפגש איתם מדי יום זיכרון. כמובן שאני שומר על קשר עם המשפחות ונפגש עימן פעמיים בשנה. אני בקשר הדוק גם עם גדוד עוז 77 הגדוד שפיקדתי עליו.

פוליטיקה

כיהנתי בכנסת כח"כ בכמה תפקידים וועדות ואף זכיתי להיות שר לביטחון פנים. אני לא מסתכל אחורה ומתמקד בעשייה ובמה שאני אוהב בתפקידי. אני בפירוש מרגיש שאני תורם רבות לקיומה של המדינה ויש לי סיפוק עצום ממה שאני עושה.